

HØJESTERETS DOM

afsagt torsdag den 13. januar 2011

Sag 225/2010

(1. afdeling)

Rigsadvokaten

mod

T

(advokat Hans Boserup, beskikket)

I tidligere instanser er afsagt dom af Retten i Odenses 9. afdeling den 15. april 2010 og af Østre Landsrets 4. afdeling den 27. maj 2010.

I pådømmelsen har deltaget fem dommere: Børge Dahl, Per Walsøe, Poul Dahl Jensen, Henrik Waaben og Hanne Schmidt.

Påstande

Dommen er anket af T med påstand om frifindelse for påstanden om udvisning.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse, subsidiært at der idømmes en ny betinget udvisning.

Anbringender

T har anført, at det følger af Højesterets praksis, at der ved afgørelsen om udvisning skal foretages en grundig afvejning af hans personlige forhold på den ene side og den begåede kriminalitet på den anden side. Det følger også af praksis, at udvisning af personer med en stærk tilknytning til Danmark og med en ringe eller stort set ikke eksisterende tilknytning til hjemlandet kun kan komme på tale, hvis den begåede kriminalitet er af en sådan grovhed, at der idømmes en langvarig frihedsstraf eller flere gange idømmes frihedsstraf af betydelig længde.

Han har en stærk tilknytning til Danmark, hvor han har haft den væsentligste del af sin opvækst. Derimod har han en nærmest ikke eksisterende tilknytning til Irak, idet han er født i Saudi Arabien og ikke har opholdt sig i Irak bortset fra en enkelt rejse af kort varighed. Han har heller ikke kontakt med familie i Irak og herunder gennem de seneste år heller ikke med sin far, som han ikke ved, hvor opholder sig.

Der er ikke tale om alvorlig kriminalitet. Det nu foreliggende strafbare forhold ville næppe i sig selv have medført en betinget udvisning, idet forholdet uden inddragelse af reststraffen på 184 dage og uden en strafskærpelse efter straffelovens § 247, stk. 1, formentlig ville have medført fængsel i 60 dage ligesom for medtiltalte i sagen. Hertil kommer, at han var under 18 år, både da forholdene omfattet af dommen af 11. januar 2008 blev begået, og da det nu foreliggende forhold blev begået.

Anklagemyndigheden har henvist til, at volden er begået i prøvetiden for en betinget udvisning i forbindelse med domfældelse for personfarlig kriminalitet. Det fremgår af forarbejderne til lov nr. 429 af 10. maj 2006 om ændring af udlændingeloven, at hensigten med adgangen til betinget udvisning er at skærpe udvisningsreglerne. Konsekvensen af, at der er truffet bestemmelse om betinget udvisning, er, at der ved pådømmelse af ny kriminalitet som udgangspunkt skal ske udvisning.

Det nu begåede strafbare forhold er et groft overfald begået i forening med en medgerningsmand mod en sagesløs person. Dette forhold kan henset til tiltaltes tilknytning til Danmark ikke i sig selv medføre udvisning, men ved vurderingen af, om den betingede udvisning skal udløses, skal også den tidligere pådømte kriminalitet inddrages. En samlet vurdering fører til, at der er tale om grov kriminalitet begået i forening med medgerningsmænd, og den samlede frihedsstraf herfor udgør da også 1 år og 9 måneder.

Tiltalte har tilknytning til Danmark bl.a. ved hans herboende mor og søskende, men han har ikke selv en tæt tilknytning til uddannelsessystemet eller arbejdsmarkedet, ligesom han ikke selv har stiftet familie i Danmark. Han har også tilknytning til Irak, idet han taler arabisk og har familie i Irak, ligesom hans far og storebror er udvist af Danmark. Desuden har tiltalte efter indrejsen i Danmark været på besøg i Irak. Efter en samlet vurdering er der ikke forhold

som nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, der taler afgørende imod udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2. En udvisning af tiltalte vil heller ikke udgøre en krænkelse af Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Supplerende sagsfremstilling

Ved den tidligere dom afsagt af Retten i Odense den 11. januar 2008 blev T fundet skyldig i følgende forhold:

”2

røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved den 10. juli 2007 kl. 20.45 på Seden Skole, Bullerupvej 30, 5240 Odense NØ, efter forudgående aftale med K at have sparket A og B af deres respektive knallerter og omkuld på jorden, hvorefter de stjal deres knallerter af mærket Gilera henholdsvis PGO, ...

5

røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, og ulovlig frihedsberøvelse efter § 261, ved den 20. juli 2007 ca. mellem kl. 04.00, at have skaffet sig adgang til lejligheden Birkeparken 240, 4. tv. 5240 Odense NØ, hvor de under anvendelse af den i situationen liggende trussel om øjeblikkelig anvendelse af vold, spærrede C inde i lejlighedens toilet indtil omkring kl. 07.00, alt imens de stjal et fladskærms TV, et musikanlæg, pung, nøgler, udenlandsk valuta m.v. ...

7

røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved den 24. juli 2007 omkring midnat, i lejligheden Birkeparken 240, 4. tv., 5240 Odense NØ, hvortil de skaffede sig adgang, ved opbrydning af et vindue, idet M holdt en kniv frem mod C og gjorde udfald mod denne, hvorved de truede ham ind i lejlighedens toilet, hvorefter de på ny stjal C's fladskærmsTV, musikanlæg, barbermaskine, m.v.,

8

overtrædelse af straffelovens § 244, ved den 29. juli 2007 kl. 14.30 til den 29. juli 2007 kl. 14.50 i bussen, linie 51 mod Agedrup, Vestre Stationsvej 5000 Odense C, at have slået D i ansigtet med knyttet hånd,

9

røveri efter straffelovens § 288, stk. 1, nr. 1, ved den 12. august 2007 kl. 04.54 i Kongens Have, 5000 Odense C i forening med K, idet de greb E og væltede ham omkuld på jorden – bl.a. ved at M tildelte ham et knæspark i ansigtet, hvorefter de tildelte ham knytnæveslag og spark og stjal hans mobiltelefon,

10

overtrædelse af straffelovens § 123,

ved den 12. august 2007 omkring kl. 04.54 i Kongens Have, 5000 Odense C, umiddelbart efter det i forhold 9 anførte, at have overfaldet vidnet F med trussel om vold i anledning af dennes forventede forklaring til politiet og i retten i anledning af det i forhold 9 beskrevne, idet tiltalte overfor F truende udtalte: ”Du har ikke set noget” eller lignende,
...”

Vedrørende forhold 5 bemærkes, at T blev frifundet for tiltalen vedrørende straffelovens § 261 (frihedsberøvelse), og der skete i forhold 7 frifindelse for anvendelse af kniv.

I dommen hedder det om straffastsættelsen og spørgsmålet om udvisning:

”Straffen fastsættes for så vidt angår tiltalte T efter straffelovens § 123, § 244 og § 288, stk. 1, nr. 1, til fængsel i 1 år og 6 måneder.

Efter straffens karakter og længde findes tiltalte ikke at kunne idømmes ungdomssanktion. Ved straffens udmåling er der taget hensyn til grovheden og antallet af de nu pådømte lovovertrædelser.

Under hensyn til den idømte straf for navnlig røveri findes for såvidt angår tiltalte T betingelserne for udvisning efter udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, opfyldt.

Imidlertid findes tiltaltes alder og hans relativt begrænsede tilknytning til hans hjemland og hans væsentlige tilknytning til Danmark at tale imod udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2, jf. stk. 1, i en sådan grad, at der ikke er fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udvise tiltalte efter udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, da udvisning må antages at ville virke særligt belastende.

På denne baggrund udvises tiltalte T betinget af Danmark, som nedenfor bestemt, jf. udlændingelovens § 24 b.”

T var forud for dommen frihedsberøvet fra den 15. august 2007. Han blev prøveløsladt den 15. august 2008 med en reststraf på fængsel i 184 dage.

Det nu foreliggende forhold vedrørende overtrædelse af straffelovens § 244 er begået den 25. januar 2010.

Retsgrundlaget

Efter udlændingelovens § 23, nr. 1, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 5 år, udvises bl.a. af de grunde, der er nævnt i udlændingelovens § 22.

Ifølge udlændingelovens § 22, nr. 6, kan en udlænding, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 9 år og en udlænding med opholdstilladelse efter § 7 eller § 8, stk. 1, som har haft lovligt ophold her i landet i mere end de sidste 8 år, udvises, hvis han idømmes en ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af straffelovens § 244.

Henvisningen i § 22, nr. 6, til straffelovens § 244 blev indsat i udlændingeloven ved lov nr. 486 af 12. juni 2009 om ændring af udlændingeloven (Skærpelse af udvisningsreglerne og reglerne om indrejseforbud, udelukkelse m.v. af udlændinge opført på FN's og EU's sanktionslister m.v.). I de almindelige bemærkninger i forslaget til denne lov (lovforslag nr. 174 af 25. marts 2009) hedder det bl.a.:

”1. Lovforslagets baggrund og indhold

Lovforslaget har bl.a. til formål at gennemføre de dele i regeringens aftale af 22. september 2008 med Dansk Folkeparti, der vedrører udvisning af udlændinge.

Det indgår i aftalen, at adgangen til at udvise udlændinge, der er dømt for vold, skal udvides. Det foreslås derfor, at udgangspunktet skal være, at der skal ske udvisning af en udlænding, der idømmes ubetinget frihedsstraf for overtrædelse af voldsbestemmelsen i straffelovens § 244. Det gælder uanset frihedsstraffens længde og opholdets varighed.

...

2.3.2.2. Udlændinge, der dømmes for vold

...

Trappestimodellen indebærer normalt, at udlændinge, der har opholdt sig lovligt i Danmark i en længere årrække, og som overtræder straffelovens § 244, ikke kan udvises.

Det foreslås derfor, at anvendelsesområdet for udlændingelovens § 22, nr. 6, udvides, således at bestemmelsen også kommer til at omfatte straffelovens § 244. Det markeres herved, at også simpel vold kan indebære udvisning af Danmark, selvom den pågældende udlænding har opholdt sig lovligt i Danmark i en længere periode. Hensynene i udlændingelovens § 26, stk. 1, vil skulle tale afgørende imod udvisning, for at udvisning ikke skal finde sted, jf. udlændingelovens § 26, stk. 2.

I forbindelse med domstolenes vurdering af, om en overtrædelse af straffelovens § 244 skal medføre udvisning efter § 22, nr. 6, skal indgå, om der er omstændigheder, der gør, at udvisning må anses for særlig påkrævet, jf. udlændingelovens § 24 a og afsnit 2.3.4. I domstolenes vurdering skal endvidere indgå hensynet til Danmarks internationale forpligtelser, herunder bl.a. artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention samt det almindelige proportionalitetsprincip.

...”

I lovforslagets specielle bemærkninger hedder det om den foreslåede ændring:

”Ligeledes indebærer den foreslåede indsættelse af straffelovens § 244 i § 22, nr. 6, at udlændinge, der idømmes ubetinget frihedsstraf efter straffelovens § 244 for vold, kan

udvises af Danmark uanset længden af den idømte frihedsstraf og uanset varigheden af den pågældendes lovlige ophold i Danmark.

Det følger af den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 26, stk. 2, at hensynene, der er nævnt i udlændingelovens § 26, stk. 1, skal tale afgørende imod udvisning, for at udvisning ikke skal finde sted. Dette vil være tilfældet, hvis udvisning strider mod internationale forpligtelser, jf. bl.a. Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Endvidere finder det almindelige proportionalitetsprincip anvendelse.
..."

Ved den samme lovændring blev bestemmelsen i udlændingelovens § 24 a formuleret således:

"§ 24 a. Ved afgørelse om udvisning ved dom, navnlig efter § 22, nr. 4-8, skal der lægges vægt på, om udvisning må anses for særlig påkrævet på grund af

- 1) grovheden af den begåede kriminalitet,
- 2) længden af den idømte frihedsstraf,
- 3) den fare, skade eller krænkelse, der var forbundet med den begåede kriminalitet,
- 4) tidligere domme for strafbart forhold, eller
- 5) at kriminaliteten er begået af flere i forening."

Det fremgår af forarbejderne til bestemmelsen (lovforslag nr. 174 af 25. marts 2009), at formålet med indsættelsen af bestemmelsen var at tydeliggøre, at det skal anses som en skærpende omstændighed i forhold til udvisning, hvis kriminalitet er begået af flere i forening, idet formålet bl.a. var at skærpe adgangen til udvisning i forbindelse med bandekriminalitet.

Bestemmelsen om betinget udvisning i udlændingelovens § 24 b blev indført ved lov nr. 429 af 10. maj 2006 om ændring af udlændingeloven (Betinget udvisning, skærpelse af udvisningsreglerne og reglerne om indrejseforbud m.v.). Bestemmelsen er sålydende:

"§ 24 b. En udlænding kan udvises betinget, hvis der ikke findes at være fuldt tilstrækkeligt grundlag for at udvise den pågældende efter §§ 22-24, fordi udvisning må antages at virke særlig belastende, jf. § 26, stk. 1.

Stk. 2. Ved betinget udvisning skal der fastsættes en prøvetid. Prøvetiden beregnes fra tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, fra dommens forkyndelse og udløber 2 år efter tidspunktet for løsladelse eller udskrivning fra hospital eller forvaring eller fra ophør af ophold i en sikret afdeling på en døgninstitution for børn og unge. Er betinget udvisning sket ved betinget dom om frihedsberøvelse eller dom til ambulans behandling med mulighed for frihedsberøvelse, udløber prøvetiden 2 år efter tidspunktet for endelig dom i sagen eller, hvis den pågældende ikke har været til stede ved domsafsigelsen, 2 år efter dommens forkyndelse.

Stk. 3. En udlænding, der er idømt betinget udvisning efter stk. 1, kan udvises, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foreta-

ges rettergangsskridt, medmindre en afgørelse om udvisning må antages at virke særlig belastende, jf. § 26, stk. 1.

Stk. 4. Udvises en udlænding betinget, skal retten i forbindelse med dommens afsigelse vejlede udlændingen om betydningen heraf.”

I forslaget til lov nr. 429 af 10. maj 2006 hedder det i de almindelige bemærkninger bl.a. (lovforslag nr. L 128, Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3797):

”3.1.1. Anvendelsesområdet for betinget udvisning

Formålet med betinget udvisning er at give en klar advarsel til den kriminelle og samtidig tjene som en alvorlig påmindelse til familien om, hvad konsekvensen af næste skridt ud på en kriminel løbebane vil være. En sådan advarsel skal øge familiens opmærksomhed på problemet og hjælpe til at holde den dømte væk fra kriminalitet.

...”

I lovforslagets specielle bemærkninger til § 24 b hedder det (Folketingstidende 2005-06, tillæg A, side 3806-08):

” ...

Betinget udvisning skal anvendes, hvor en udlænding i forbindelse med dom for strafbart forhold må antages at være tæt på at blive udvist. Ved »tæt på« udvisning forstås, at udlændingen idømmes en straf, der kunne medføre udvisning af den pågældende efter reglerne i udlændingelovens §§ 22-24, men at hensynene, der taler imod udvisning, jf. udlændingelovens § 26, vejer så tungt, at der ikke aktuelt er fuldt tilstrækkeligt grundlag for en udvisning.

Betinget udvisning må aldrig erstatte udvisning. En udlænding må således ikke udvises betinget, hvis betingelserne for udvisning er til stede.

Betinget udvisning vil indebære, at udlændingen ved dom for ny kriminalitet af en af vis grovhed begået inden for en prøvetid som udgangspunkt udvises.

Hvis en udlænding, der tidligere er idømt betinget udvisning, dømmes for et nyt strafbart forhold, der allerede efter de gældende udvisningsregler og praksis vil medføre udvisning, skal udvisning fortsat finde sted. Dette gælder eksempelvis tilfælde, hvor en udlænding har begået et strafbart forhold, der er af en sådan grovhed, at det i sig selv vil medføre udvisning, eller tilfælde, hvor det nye strafbare forhold sammenholdt med tidligere strafbare forhold fører til, at den pågældende udvises.

En betinget udvisning vil skulle udløses i tilfælde, hvor det nye strafbare forhold ikke er af en sådan karakter, at det efter de gældende udvisningsregler og praksis i sig selv ville medføre udvisning, men hvor den betingede udvisning kombineret med ny kriminalitet af en vis grovhed begået inden for en prøvetid medfører udvisning. En betinget udvisning skal dog ikke udløses, hvis det nye strafbare forhold er af mindre alvorlig karakter, og alene takseres til en kortere frihedsstraf.

Retsvirkningen af betinget udvisning fremgår af den foreslåede § 24 b, stk. 3, hvorefter en udlænding, der er idømt betinget udvisning efter stk. 1, kan udvises, hvis den pågældende i prøvetiden for den betingede udvisning begår nyt strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter §§ 22-24, og der inden prøvetidens udløb foretages rettergangsskridt, medmindre en afgørelse om udvisning må antages at virke særlig belastende, jf. § 26, stk. 1.

En ordning af denne karakter vil dermed udgøre en skærpelse af udvisningsområdet.

Integrationsministeriet finder, at den foreslåede ordning kan illustreres ved nedenstående eksempler, idet ministeriet finder, at det kan give anledning til tvivl, om udlændingen i de to nævnte eksempler i dag ville blive udvist ved den seneste dom:

En udlænding er kommet til Danmark alene som 20-årig og er som 26-årig blevet gift med en person fra sit oprindelsesland, som herefter er kommet her til landet som familiesammenført. Parret har sammen fået et barn. Udlændingen har siden sin ankomst til Danmark haft en stabil tilknytning til arbejdsmarkedet. Udlændingen taler og skriver sproget i sit oprindelsesland, som udlændingen siden sin indrejse i Danmark har besøgt i ferier m.v. Som 30-årig idømmes udlændingen, der ikke tidligere er straffet, 3 års fængsel for røveri, men udvises som følge af en vurdering efter udlændingelovens § 26 ikke. Udlændingen idømmes i stedet en betinget udvisning. I prøvetiden for den betingede udvisning idømmes udlændingen 2 års ubetinget fængsel i form af en fællesstraf for et mindre alvorligt røveri. Der er ikke sket væsentlige ændringer i udlændingens personlige forhold. Som følge af den betingede udvisning sammenholdt med det nye strafbare forhold bør udlændingen udvises.

En udlænding er kommet til Danmark som 14-årig sammen med sin familie. Udlændingen er ikke gift og har ingen børn. Udlændingens arbejdsmarkedstilknytning har været beskeden. Udlændingen behersker sproget i sit oprindelsesland, som han efter sin indrejse i Danmark har besøgt flere gange. Som 33-årig idømmes udlændingen, der tidligere er straffet flere gange for blandt andet røveri og mindre alvorlig narkotikakriminalitet, 4 måneders fængsel for narkotikakriminalitet, men udvises ikke som følge af en vurdering efter udlændingelovens § 26. Udlændingen idømmes i stedet en betinget udvisning. I prøvetiden for den betingede udvisning idømmes udlændingen 5 måneders fængsel for narkotikakriminalitet. Der er ikke sket væsentlige ændringer i udlændingens forhold. Som følge af den betingede udvisning sammenholdt med det nye strafbare forhold bør udlændingen udvises.

Hvis en udlænding, der er idømt betinget udvisning, i prøvetiden begår nyt strafbart forhold, skal retten foretage en afvejning af forholdene, der taler imod udvisning, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1, over for den betingede udvisning sammenholdt med det nye strafbare forhold og herved vurdere, om udlændingen skal udvises.

Det er i den forbindelse hensigten, at en betinget udvisning i prøvetiden skal have den virkning, at en udlænding som udgangspunkt ikke i løbet af prøvetiden for den betingede udvisning kan skabe sig en bedre retsstilling i forhold til den vurdering af udlændingens personlige forhold, der skal foretages efter udlændingelovens § 26.

Hvis udlændingen efter en § 26-vurdering - trods den betingede udvisning - ikke udvises, skal retten tage stilling til, om den betingede udvisning skal opretholdes, om den betingede udvisning skal ophæves, eller om der skal fastsættes en ny betinget udvisning.
...

For at en betinget udvisning kan få retsvirkning, skal der inden prøvetidens udløb være foretaget rettergangsskridt, hvorved udlændingen sigtes for et strafbart forhold, der kan medføre udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24, jf. herved den foreslåede bestemmelse i § 24 b, stk. 3.

Findes en udlænding, som er udvist betinget, skyldig i et forhold begået inden denne dom, og bliver der tale om at idømme en tillægsstraf, jf. straffelovens § 89, kan den betingede udvisning vurderes på ny med den virkning, at den betingede udvisning opretholdes, at udlændingen i stedet udvises, eller at der i stedet fastsættes en ny betinget udvisning.

Ved prøvetidens udløb bortfalder den betingede udvisning.

Det strafbare forhold, der ligger til grund for den betingede udvisning, kan dog også efter prøvetidens udløb tillægges betydning. Tidligere domme for strafbare forhold tillægges således efter retspraksis betydning i forbindelse med proportionalitetsafvejningen i en senere udvisningssag.

...”

Udlændingelovens § 26 er sålydende:

”§ 26. Ved afgørelsen om udvisning skal der tages hensyn til, om udvisningen må antages at virke særlig belastende, navnlig på grund af

- 1) udlændingens tilknytning til det danske samfund,
- 2) udlændingens alder, helbredstilstand og andre personlige forhold,
- 3) udlændingens tilknytning til herboende personer,
- 4) udvisningens konsekvenser for udlændingens herboende nære familiemedlemmer, herunder i relation til hensynet til familiens enhed,
- 5) udlændingens manglende eller ringe tilknytning til hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold, og
- 6) risikoen for, at udlændingen uden for de i § 7, stk. 1 og 2, eller § 8, stk. 1 og 2, nævnte tilfælde vil lide overlast i hjemlandet eller andre lande, hvor udlændingen kan ventes at tage ophold.

Stk. 2. En udlænding skal udvises efter § 22, nr. 4-8, og § 25, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.”

Udlændingelovens § 26 blev ændret ved lov nr. 429 af 10. maj 2006, der i stk. 2 ændrede ”kan” til ”skal”. I forslaget til lovændringen hedder det i de specielle bemærkninger om denne ændring:

”Efter den foreslåede bestemmelse i § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter § 22, nr. 4-7 og § 25, medmindre de i stk. 1 nævnte forhold taler afgørende derimod.

Med den foreslåede ændring fremhæves det, at der ved dom for kriminalitet omfattet af den særlige udvisningsadgang, jf. § 22, nr. 4-7, eller hvis en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed eller for en alvorlig trussel mod den offentlige orden, sikkerhed eller sundhed, jf. § 25, skal ske udvisning, medmindre de forhold, der taler imod udvisning, jf. § 26, stk. 1, taler afgørende derimod.
...”

Højesterets begrundelse og resultat

T er irakisk statsborger og indrejste til Danmark som 7-årig i 2000.

Han er for voldsforholdet begået den 25. januar 2010 som 17-årig idømt en ubetinget frihedsstraf efter straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1. På gerningstidspunktet havde han haft lovligt ophold i Danmark i knap 9 år. Der er herefter for dette forhold hjemmel i udlændingelovens § 23, nr. 1, jf. § 22, nr. 6, til at træffe bestemmelse om udvisning. Det følger af § 26, stk. 2, at der skal træffes bestemmelse om udvisning, medmindre forhold, som efter § 26, stk. 1, må antages at gøre udvisning særlig belastende, taler afgørende herimod.

Han er tidligere ved Retten i Odenses dom af 11. januar 2008 betinget udvist. Det nu pådømte forhold er begået i prøvetiden. Der er herefter hjemmel i udlændingelovens § 24 b, stk. 3, til at træffe bestemmelse om udvisning, ”medmindre en afgørelse om udvisning må antages at virke særlig belastende, jf. § 26, stk. 1”.

Om udvisning herefter skal ske, beror på en proportionalitetsbedømmelse.

I denne indgår med betydelig vægt de samfundsmæssige behov for udvisning under hensyn til en samlet bedømmelse af karakteren og alvoren af den tidligere og af den nu begåede kriminalitet.

T blev ved dommen i 2008 idømt en straf på fængsel i 1 år og 6 måneder og prøveløsladt efter et år og er nu idømt en straf på 9 måneders fængsel indeholdende de 6 måneder, han ikke havde afsonet af 2008-dommen. De forhold, som han blev dømt for i 2008, omfattede en række røverier og et overfald begået over en kort periode i fællesskab med andre. Der var grund til at befrygte, at T på det tidspunkt – som 15-årig – var på vej ud i vedvarende, alvorlig

kriminell adfærd. Det nu pådømte forhold er begået knap halvandet år efter prøveløsladelsen og har en anden karakter. Der er tale om et enkeltstående forhold opstået lidt tilfældigt uden noget element af planlægning. Der er ikke grundlag for at anse forholdet for en genoptagelse af den tidligere kriminelle aktivitet.

Ved proportionalitetsbedømmelsen må det endvidere tillægges betydelig vægt, at der er tale om kriminalitet, som T begik, før han fyldte 18 år. Der er et særligt hensyn at tage til sådanne mindreåriges interesser og mulighed for integration.

I proportionalitetsbedømmelsen indgår desuden, hvor stor en del af livet T har opholdt sig i Danmark og styrken af de familiemæssige, sociale og kulturelle bånd til henholdsvis Danmark og Irak.

T er nu fyldt 18 år, men kom som nævnt til Danmark som 7-årig og har haft hele sin skolegang her i landet. Han tilbragte sine første leveår i Saudi-Arabien og Iran. Han har efter at have fået ophold i Danmark kun en enkelt gang været i Irak på en kortvarig rejse. Hans mor og søskende opholder sig her i landet. Uanset om hans far, der er udvist og udsendt af Danmark, opholder sig i Irak, og om T måtte have fjernere slægtninge i Irak, må han familiemæssigt, socialt og kulturelt anses for forankret i Danmark. Han har ikke anden tilknytning til Irak end den, som naturligt følger af, at hans forældre kommer derfra. Han taler og skriver dansk, han taler noget arabisk, men kan ikke skrive det.

Efter en samlet bedømmelse finder Højesteret, at Ts tilknytning til Danmark er så stærk, at udvisning på grund af hans hidtidige kriminalitet vil være særlig belastende, jf. udlændingelovens § 26, stk. 1. Der henvises herved tillige til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 samt Menneskerettighedsdomstolens dom af 23. juni 2008 i sagen Maslov mod Østrig. T frifindes derfor for påstanden om udvisning.

Det nu begåede forhold kan således hverken alene eller sammen med de tidligere pådømte forhold udløse udvisning. Det nu begåede forhold er imidlertid begået i prøvetiden for den betingede udvisning, og der er tale om voldskriminalitet. Der er derfor en sådan sammenhæng mellem det nu begåede og de tidligere forhold, at T på ny bør idømmes betinget udvisning,

således at han fortsat er advaret mod igen at komme ind på en kurs hen imod vedvarende kriminel adfærd.

Højesteret ændrer herefter landsrettens dom, således at T udvises betinget. Prøvetiden udløber 2 år efter afsoningen af den fastsatte straf på fængsel i 9 måneder.

Thi kendes for ret:

Landsrettens dom ændres, således at T udvises af Danmark betinget på vilkår, at han i en prøvetid, der udløber 2 år efter løsladelse, ikke begår strafbart forhold, som kan give anledning til udvisning efter udlændingelovens §§ 22-24.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for Højesteret.